

I tilknytning hertil skal det understreges, at erhvervet selv via Mælkeafgiftsfondens midler har dækket ca. halvdelen af udgifterne.

Spm. nr. S 222

Til socialministeren (25/10 2000) af:

Helge Adam Møller (KF):

»Vil ministeren oplyse, dels i hvilket omfang børn og ungeudvalg i medfør af socialservicelovens § 42, stk. 1, nr. 3, har truffet afgørelse om anbringelse af kriminelle børn/unge uden for hjemmet, og dels hvor og hvor længe anbringelsen uden for hjemmet har fundet sted?«

Begrundelse

Det danske samfund har de seneste år og især de seneste måneder oplevet, at børn/unge lige under og lige over den kriminelle lavalder på 15 år foretager helt uacceptable handlinger som eksempelvis røverier, grov vold og voldtægter. De strafbare eller ikke-strafbare handlinger er udtryk for en kriminel adfærd, der kan begrunde afgørelser efter socialservicelovens § 42, stk. 1, nr. 3. Spørgsmålet er stillet for at afklare anvendelsen i praksis af socialservicelovens § 42, stk. 1, nr. 3, i forhold til kriminelle børn/unge. Besvarelsen ønskes opdelt på børn/unge under 15 år og børn/unge på 15 år og derover.

Svar (1/11 2000)

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Efter servicelovens § 42, stk. 1, nr. 3, kan der træffes afgørelse om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke, hvis der er en åbenbar risiko for, at barnets eller den unges sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af misbrugsproblemer, kriminel adfærd eller andre svære sociale vanskeligheder hos barnet eller den unge.

Statistikken over antallet af tvangsmæssige anbringelser opgøres imidlertid ikke i forhold til de enkelte anbringelsesgrunde efter servicelovens § 42, stk. 1, nr. 3.

Det er derfor ikke muligt at oplyse, i hvilket omfang børn og unge-udvalg i medfør af servicelovens § 42, stk. 1, nr. 3, har truffet afgørelse

om anbringelse af kriminelle børn/unge uden for hjemmet, dels hvor og hvor længe anbringelsen uden for hjemmet har fundet sted.

I den forbindelse skal jeg bemærke, at, da § 42, stk. 1, nr. 3, ikke alene omhandler kriminel adfærd, men også andre forhold hos barnet eller den unge, ville statistiske oplysninger om antallet af beslutninger efter bestemmelsen ikke kunne relateres alene til kriminalitet, ligesom der ikke ville kunne skelnes mellem forskellige kriminalitetsformer, antal forhold mv.

Spm. nr. S 190

Til arbejdsministeren (23/10 2000) af:

Ole M. Nielsen (KRF):

»Vil ministeren redegøre for, om de nuværende bestemmelser vedrørende fortrinsadgang for handicappede ansøgere til ledige stillinger inden for det offentlige i praksis fungerer tilfredsstillende?«

Begrundelse

Af bekendtgørelse nr. 825 af 8. november 1999 fremgår det af § 2, stk. 1, at ved besættelse af en ledig stilling er offentlige arbejdsgivere forpligtet til at give en person, der på grund af handicap har vanskeligt ved at få beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked, fortrinsadgang til den ledige stilling, hvis personen med handicap efter arbejdsgiverens vurdering er lige så kvalificeret som de øvrige ansøgere. Videre står der, at bestemmelsen ikke finder anvendelse, såfremt der til det pågældende arbejde antages en person, der allerede er ansat i virksomheden eller institutionen. Handicappede mener, at førstnævnte bestemmelse ikke er effektiv, da det offentlige benytter sig af smuthullet ved at antage interne ansøgere.

Svar (31/10 2000)

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

I begrundelsen for spørgsmålet siges det, at handicappede mener, at bestemmelsen ikke er effektiv, da det offentlige benytter sig af smuthullet ved at antage interne ansøgere.